

شنبه ۱۳ آذر ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ ربیع الثانی ۲۸ • 4 Dec 2021

نگاهی به رسانه‌ها

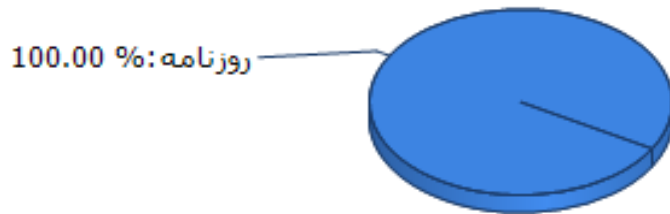
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۸

روزنامه

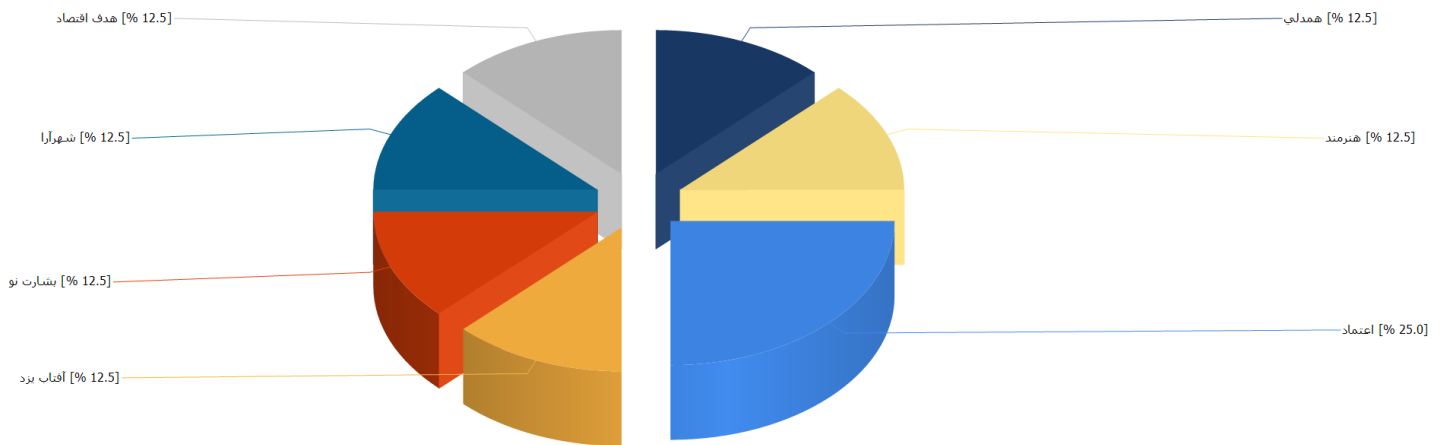
۸

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۲۵/۰	۲	اعتماد	۱
۱۲/۵	۱	آفتاب یزد	۲
۱۲/۵	۱	بشارت نو	۳
۱۲/۵	۱	شهرآرا	۴
۱۲/۵	۱	هدف اقتصاد	۵
۱۲/۵	۱	همدلی	۶
۱۲/۵	۱	هنرمند	۷
۱۰۰	۸	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	هنرمندان در «رختشور شاه»	آفتاب یزد
۸	ادراک گر ایده آل کیست؟	اعتماد
۹	تالار مرکزی تئاتر رشت فعال نمی شود؟	اعتماد
۱۰	خبر خوش تئاتر از مدیر هنری	بشارت نو
۱۱	گام روبه جلو برای درخشش در «فجر»	شهرآرا
۱۲	رونمایی از پوستر پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند	هدف اقتصاد
۱۳	نصرت اله کریمی؛ از دستیاری دسیکا تا راه اندازی رشته عروسک گردانی	همدلی
۱۴	نمایش «بودای بزرگ کمکشان کن» از اهداف نافرجام تفکر کمونیستی می گوید	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

هنرمندان در «رختشور شاه»

نمایش سیاه بازی «رختشور شاه» که در تالار محراب روی صحنه است روز سه شنبه ۱۶ آذرماه در ساعت ۱۹ برای هنرمندان تئاتر روی صحنه می‌رود. این نمایش که به روز قبل از تاج گذاری احمدشاه می‌پردازد براساس نوشته بابک لطفی خواجه پاشا و توسط فرهاد نقدعلی نوشته شده است.

در این نمایش انسی معزالدوله می‌خواهد با احمدشاه ازدواج کند اما شاه فرار می‌کند، به رختشورخانه کاخ پناه می‌برد و در آنجا مخفی می‌شود و.... به گزارش مهر، نمایش «رختشور شاه» در سالن استاد جعفر والی مجموعه تئاتر محراب روی صحنه است.

انسان و دیگران غیر انسانی در هنرهای نمایشی و اجرایی ادراک‌گر ایده‌آل کیست؟

مسلم خراسانی

گردهمایی زنده بدون نظام تماشاگر-اجراگر

عصر مهمی در هنرهای اجرایی و نمایشی-تئاتر، مورد توجه قرار می‌گیرد. تجمع یا گردهمایی، تعادلی، ملاحظاتی از افراد در یک مکان است. منتظری، تئاتر، مکتبی برای تجمع و اجتماع نیز به شمار می‌آید. ریحان شکر، کارگردان تئاتر و نظریه‌پرداز فرهنگی، در کتاب خود نظر به اهمیت این موضوع می‌نویسد: «تئاتر برای تولید انواع هنرهای نمایشی-اجرائی و آیینی و همچنین رویدادهای اجتماعی (۱۰۰ هکتار) جمع شدن و گردهم آمدن افراد در یک مکان (۱۲ هکتار) و گسترش فضای دید و شنیدن گفتگو و کلام (۱۲ هکتار) است».

همچنین پیتر بوک، کارگردان تئاتر انگلیسی، برای یک اجرای نمایشی سه نوع از تماشاگر در نظر می‌گیرد: تماشاگر بازرگانی، تماشاگر فرهنگی و تماشاگر اجتماعی.

در هنرهای نمایشی، تماشاگر در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند. در تئاتر، تماشاگر در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

گفتوگوهایی زنده و مسافته‌های تافتی، کثیفی از زنده بودن و تاثیرگذاری رسانه‌های دیگر، تفاوت است. هر اثر به طریقی بر ما تاثیر می‌گذارد و واکنش ما در برابر هر اثره می‌تواند متفاوت باشد. خواه سنتی یا غیر سنتی. در چند ملاحظاتی از انسان، مواجهه دو سوره فاعل و کسنگر، مواجهه انسان و انسان، مواجهه در عین حال، درست است که تقلیل انسان به صدا و تصویر یا تغییر ماهیت رسانه از یک فضای سه بعدی به دو بعدی، می‌تواند برای ما مطلوب و ناخوشایند باشد. اما نباید فراموش کرد که هر چند مواجهه و اجتماع تعادلی، ملاحظاتی از افراد می‌تواند برای ما تجربه‌ای خاص تر، لذت‌بخش تر از باقی رقم بزند، اما نتوانیم مواجهه به شمار نمی‌آید.

بنا بر این، به نظر می‌رسد زنده بودن در اینجا، بیش از آنکه یک واقعیت باشد، بیشتر یک انتخاب است. تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

این زنده بودن، جریان روشناختی، ارتباطی، سه بعدی است که با زبان و تماشاگر در تئاتر تجربه می‌کند. و از این به بعد، با شخص خاصی، تعلق ندارد. بلکه در عین حال، یک تفکر افتد تاثیر می‌پذیرد. در هر دو نوع تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

تئاتر اجلسی، هیجانی، معنایی و چندبعدی، چرا که هر یک از این موارد، مواجهه یک موجود انسانی قرار دارد.

شیء- حیوان- انسان- تماشاگر ایده‌آل

با چند پرسش ساده، تماشاگر را در صورت حضور او برای نمایش می‌توانیم مشخص کنیم. اما این پرسش‌ها، همیشه جواب نمی‌دهد. گاهی اوقات، تماشاگر در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند. در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

اما مکان آنها را نشان می‌دهد. چرا که هر یک از این موارد، مواجهه یک موجود انسانی قرار دارد.

شیء- حیوان- انسان- تماشاگر ایده‌آل

با چند پرسش ساده، تماشاگر را در صورت حضور او برای نمایش می‌توانیم مشخص کنیم. اما این پرسش‌ها، همیشه جواب نمی‌دهد. گاهی اوقات، تماشاگر در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند. در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

در واقع، تماشاگر در هر دو نوع تئاتر، در یک مکان مشخص، شکل گرفته‌اند. اما در تئاتر، تماشاگر در هر مکانی می‌تواند حضور داشته باشد. این موضوع، تعادل و تعادلی را بین اجرا و تماشاگری برقرار می‌کند.

پرسشهایی که ظاهر آقرار نیست پاسخ روشن بگیرد

تالار مرکزی تئاتر رشت فعال نمی شود؟

به دلیل تعلل شهرداری بر گشت خورد فاضلی بایان اینکه امروز شهرداری بعد از همه کش و قوس ها اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان راه‌ماده ۱۰۰ رسیدگی به تخلفات معرفی کرده است نامه داد شهرداری به دنبال گرفتن مدیریت تالار مرکزی رشت برای سازمان فرهنگی ورزشی بدون برگزاری مزایده است که هرگز چنین اجزای داده نمی‌شود و این سازمان نیز باید در مزایده شرکت کند. وی با اشاره به اینکه تعطیلی تالار مرکزی علاوه بر هدر رفت منابع اعتبارات بودجه است هم هزینه‌های بسیاری برای نگهداری دارد افزود: هنرمندان گیلانی امروز نیازمند استفاده از این تالار و امکانات و ظرفیت‌های آن هستند مدیران شهری باید به منابع شهروند توجه کنند و تصمیم بگیرند.

ظرفیت‌های تالار مرکزی خاک‌بی خورند

معاون هنری و سینمایی ارشد گیلان نیز با اشاره به اینکه بعد از افتتاح تالار مرکزی بر اساس قانون وزارت ارشاد بهره‌برداری از این تالار را به بخش خصوصی واگذار کرد، اظهار کرد: در بحث‌هایی در مورد چگونگی واگذاری این تالار به موسسه فرهنگ و هنر به وجود آمد که سبب شد تا از فعالیت این موسسه منعطف شود. مدیرمسئول مصباح بایان اینکه تا توجه حقوقی بودن این مسائل باید افراد مسئول و آگاه به این امور در این زمینه پاسخ دهند افزود: بنده به عنوان متولی امور هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان از جانب هنرمندان در این زمینه صحبت می‌کنم. وی با اشاره به اینکه استان گیلان از نظر داشتن سالن برای اجرای نمایش‌های تئاتر در مسافت قرار دارد گفت: در تالار مرکزی رشت سالن‌های با کیفیت وجود دارد که همین سالن‌ها سبب می‌شود یک نمایش‌های تئاتر نظیر عالی باشد. قطعاً اجرای بهترین تئاترها در سالن‌های بی‌کیفیت از کیفیت و ارزش نمایش کم می‌کند. مصباح بایان اینکه همین تئاترهایی که شاید در استان به آنها انتقاد می‌شود اگر در دست مناسب و در سالن حرفه‌ای اجرا شود مطمئناً بر کیفیت اجراها تأثیر گذار است اضافه کرد: هم‌اکنون چنین سالن‌های با کیفیتی در تالار مرکزی رشت وجود دارد و متأسفانه به دلیل برخی اختلاف نظر خاک می‌خورند. وی با اشاره به اینکه مدیران اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان با همه وجود و حسن نیت به دنبال حل این مشکل و آغاز دوباره فعالیت‌ها در تالار مرکزی هستند اضافه داد: به دنبال این هستیم که در موضوع تالار مرکزی حق به حق دارد برسد و احضاری در این موضوع نباشد و در یک شرایط کامل‌الاه تالار به موسسه‌ای که اهلیت داشته و واجد شرایط است، واگذار شود. معاون هنری و سینمایی ارشد گیلان بایان اینکه آغاز فعالیت تالار مرکزی با توجه به وجود دو سالن نمایش دو سالن موسیقی می‌تواند برای ارتقای کیفیت برنامه‌های صحنه‌ای استان تأثیر گذار باشد، بیان کرد: با توجه به کنترل کرونا و آغاز فعالیت‌های هنری فعالیت این تالار می‌تواند بسیار حائز اهمیت باشد.

مسئولان ارشد گیلان به موضوع تالار مرکزی ورود کنند

وی با اشاره به اینکه فعالان حوزه هنری استان گیلان امروز بعد از دو سال تعطیلی فعالیت‌های هنری تشنه نور و آرزوی واگیزه هستند. اضافه داد: یک نکته مهم که در این زمینه وجود دارد این است که استان گیلان تالار در استان ساخته نمی‌شده مشکل وجود نداشته است. امروز مساله این است که چو این تالار با این همه ظرفیت و امکانات نباید برای انجام فعالیت‌های هنرمندان مورد استفاده قرار بگیرد. مصباح بایان بایان اینکه این موضوع به دخف‌ه و مطالبه‌های جدی برای هنرمندان استان گیلان تبدیل شده است، اضافه کرد: عدم استفاده از این تالار هم برای هنرمندان و هم برای خود استان تبعات بسیاری به دنبال دارد. لذا مسئولان ارشد استان باید با برگزاری جلسات جدی به منفعت عموم مردم توجه کنند. منفعت شخصی یا سازمانی وی با تأکید بر اینکه تصمیم‌گیری مسئولان در نهایت باید در راستای منفعت شهر رشت و استان گیلان باشد، افزود: نباید زمان را از دست بدهیم. گاهی نیاز است یک مساله در یک برهه زمانی خاص تعیین تکلیف و حل شود. امروز هنرمندان گیلانی نیازمند استفاده از سالن‌ها و زیرساخت‌های تالار مرکزی رشت هستند. شاید این اتفاق در سال آینده رخ دهد. دیگر واگیزه و حس و حال امروز در میان هنرمندان وجود نداشته باشد. معاون هنری و سینمایی ارشد گیلان با اشاره به اینکه آغاز دوباره فعالیت تالار مرکزی رشت رویای همه هنرمندان و اهالی تئاتر حوزه هنر است که امیدواریم محقق شود، گفت: امروز از همه مسئولان ارشد استان درخواست می‌کنیم تا به این موضوع ورود کرده و مشکل را حل و فصل کنند. البته در این میان باید به این نکته نیز توجه شود که تمام برومسه‌های قانونی برای واگذاری این تالار در کوتاه‌ترین زمان انجام شود. امروز هنرمندان گیلانی که هر حوزه‌های مختلف فعالیت می‌کنند حتی اهالی فرهنگ این استان به امید استفاده از ظرفیت‌های تالار مرکزی رشت روزگاری که گذشت و نیاز است که مسئولان ارشد استان به ویژه مسئولان گیلان وارد میدان شغرفیل از این که مدیران و مقامات تصمیمی اساسی برای حل این مشکل بگیرند.

تالار مرکزی رشت با گذشت سه سال از افتتاح به واسطه معطل‌ترشی‌های شهرداری در سکوت به‌سمر می‌برد و هنرمندان گیلان نمی‌توانند از ظرفیت‌های این تالار استفاده کنند. گروه استان‌های خبرگزاری مهر گزارش داد که ۱۵ اسفندماه سال ۹۷ مردم گیلان بعد از ۱۲ سال انتظار شاهد بهره‌برداری از بزرگ‌ترین و مجهزترین مجتمع فرهنگی و هنری شمال کشور به وسیله رئیس‌جمهور و وزیر فرهنگ و ارشاد رشت بودند. جمعی که با نام ۱۲۹ تالار مرکزی رشت به میان گیلاییان شناخته شده است. از سال ۸۶ ساختن این تالار در زمینی به مساحت ۱۴ هزار مترمربع در سه طبقه شامل تالار اصلی مجموعه (کسرت هال) با ظرفیت یک هزار و ۱۰۰ نفر، سالن تئاتر و نمایش با ظرفیت ۵۲۰ نفر، سالن گروه‌های و سمینارهای فرهنگی با ظرفیت ۱۰۰ نفر، سالن برگزاری موسیقی سنتی با ظرفیت ۱۲۰ نفر و فضاهای آرشو موسیقی، کتابخانه، گالری نمایش آثار هنری بازارچه فروش محصولات هنری و کارگاه‌های آموزشی برای انجام فعالیت‌های فرهنگی و هنری آغاز و بعد از ۱۲ سال انتظار با سرمایه گذاری ۷۰۰ میلیارد ریالی در اسفند ۹۷ افتتاح شد.

افتتاح تالار مرکزی رشت نیز از ابتدای در دل فعالان فرهنگ و هنر و علاقه‌مندان به این حوزه ایجاد کرد که می‌تواند با استفاده از این فضا ظرفیت برنامه‌های متنوع تر و در سطح ملی حتی بین‌المللی با توجه به مساحت این استان گیلان با کشورهای حاشیه خزر برقرار کند. اما همه چیز به اینجا ختم نشد و بعد از افتتاح با توجه به قانون وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مبنی بر اینکه تمام مجتمع‌ها باید به بخش خصوصی واگذار شود، به موسسه توسعه فرهنگ و هنر برای بهره‌برداری واگذار شد. این تالار بعد از ۱۱ ماه فعالیت به دلیل آنچه طی یک روز رونق‌گویی واگذاری به موسسه بهره‌بردار اعلام شده بود، تعطیل و این تعطیلی همچنان ادامه دارد. حال شهرداری رشت با ادعای مالکیت زمین و برای دریافت هزینه‌های این مرکز برای سازمان فرهنگی و ورزشی خود، مدعی حضور در مزایده به صورت غیررسمی و مخالفت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان نه پروژه ساخت و نه بایان کار برای این مرکز صادر می‌کند و برگزاری جلسات متعدد برای رسیدن به یک تصمیم درست که منفعت مردم استان و رشت در آن باشد، تاکنون میسر نشده است.

مانع تاسی شهرداری برای صدور پروانه ساخت

مدیر کل سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان با اشاره به اینکه از اسفندماه ۹۷ و بعد از افتتاح اختیار تالار مرکزی رشت در دست اداره کل بوده و از طریق وزارتخانه به موسسه فرهنگ و هنر واگذار شده است. اظهار کرد: بعد از ۱۱ ماه فعالیت موضوع چگونگی واگذاری این تالار به موسسه از نظر حقوقی و قانونی با مشکل مواجه شده و از این موسسه خواسته شد که محل تالار را ترک کند تا اداره کل بر اساس قانون مزایده برگزار کرده به صورت قانونی تالار را به یک موسسه واگذار کند. فیروز فاضلی بایان اینکه فعالیت‌های این تالار از بهمن ماه ۹۸ و بعد از آن نیز به واسطه حضور کرونا و تعطیلی مراکز فرهنگی و هنری تعطیل شد. افزود: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان فرآیند اجرای این کار را طی دو سال گذشته دنبال کرده است و در این راه به اینکه امروز مشکل این تالار دوامگویی بودن آن است. گفت: ۱۳ هزار مترمربع از سوی شهرداری در سال ۸۶ به اداره کل ارشاد گیلان واگذار شد و این اداره ۶ هزار مترمربع دیگر را از مالک شخصی خرید.

فاضلی بایان اینکه امروز مشکل این است که شهرداری مدعی مالکیت ۱۳ هزار مترمربع از ۱۹ هزار مترمربع زمین تالار مرکزی رشت شده است. افزود: در سطح کشور ساخت مجتمع‌ها به همین صورت بوده که شهرداری زمین می‌دهد و ارشاد ساختمان می‌سازد. در تفاهنامه اولیه با شهرداری رشت همین موضوع ذکر شده است. وی عدم صدور پروانه ساخت برای تالار را یکی دیگر از مشکلات عنوان و اضافه کرد: در سال ۹۶ برای دریافت پروانه ساخت ۲ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان برای پروژه ساخت بول از سوی شهرداری رشت طلب شد که با توجه به اینکه به پرداخت بول از منابع دولتی همیشه تاخیر مواجه است این بول در سال ۹۷ به حساب استان واریز شد. اما شهرداری به بهانه تغییر تعرفه، صدور پروانه ساخت را انجام نداده است.

واگذاری تالار مرکزی تها از طریق برابنده انجام می شود

مدیر کل سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان بایان اینکه تا به امروز با وجود مکاتبات بسیاری هنوز شهرداری مبلغی را برای دریافت پروانه ساخت اعلام نکرده است. اداره کل فرآیند واگذاری از طریق مزایده انجام دهد، تصریح کرد: برای این کار نیاز است با مالک کل بنا باقیم با زمین برای شهرداری و ساختمان برای ارشاد باشد. وی با اشاره به تلاش‌های صورت گرفته از سوی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان طی دو سال گذشته گفت: مکاتبات فراوان با شهرداری رشت گفت: اعتبارات ۱۰ میلیارد تومانی که برای دریافت پروانه ساخت پیش‌بینی شده بود متأسفانه

خبر خوش تئاتر از مدیر هنری

مدیرکل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به تلاش برای بازگرداندن سالن‌ها و تماشاخانه‌های تئاتر به شرایط پذیرش کامل مخاطبان مانند دوران پیش از کرونا، گفت: نگاه مسئولان وزارت بهداشت به برداشتن محدودیت‌های کرونایی تئاتر مثبت است.

شیوع ویروس کرونا از زمستان ۱۳۹۸ در کشورمان همسو با دیگر کشورهای جهان، شوک بزرگی در راستای تغییر سبک زندگی تمامی مردمان این کره خاکی بود. به واسطه شیوع این ویروس در گام نخست و در اداره امور اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شاهد تعطیلی فعالیت سالن‌های نمایشی و سینمایی جهت جلوگیری از شیوع این ویروس و تلاش برای شکستن زنجیره گسترش آن در جامعه بودیم که اجرایی شدن این مهم در دستور کار قرار گرفت.

بعد از سنجش کیفیت انتشار این ویروس نخستین اقدامات برای بازگشایی سالن‌های نمایشی در دستور کار مدیران فرهنگ و هنر کشور قرار گرفت و بنا بر آن شد تا سالن‌های تئاتری و تماشاخانه‌ها برحسب پذیرش ظرفیت و کوچک و بزرگی از ظرفیت ۳۰ تا ۵۰ درصدی خود برای میزبانی از مخاطبان بهره ببرند. همین مهم کافی بود تا در سایه رعایت این قانون و همچنین الزام بر رعایت حداکثری شیوه‌نامه‌های بهداشتی بار دیگر شاهد فعالیت سالن‌های نمایشی در کشور بودیم.

هرچند طی سال ۱۳۹۹ با توجه به قرار گرفتن فعالیت هنرمندان تئاتر در گروه مشاغل ۳ تنها زمانی شاهد فعالیت این هنرمندان بودیم که شرایط استان‌ها و شهرستان‌ها از نظر میزان شیوع در رنگ زرد قرار داشتند و اگر این رنگ به سمت نارنجی و قرمز می‌رفت بار دیگر شاهد تعطیلی فعالیت تمامی مشاغل گروه ۳ بودیم؛ اما بعد از رایزنی‌های مختلف و متعدد مسئولان تئاتر برای حمایت حداکثری از هنرمندان تئاتر و همراهی ستاد ملی مقابله با کرونا شاهد انتقال گروه مشاغل هنرمندان تئاتر از گروه ۳ به گروه ۲ بودیم.

در سایه این تغییر گروه این امکان برای هنرمندان تئاتر و تماشاخانه‌داران فراهم شد تا در شرایط نارنجی نیز بتوانند مانند تمامی مشاغل گروه ۲ به فعالیت و حیات خود ادامه دهند و این یعنی شاهد میزبانی از مخاطبان در تالارهای نمایشی با رعایت همان ظرفیت ۳۰ تا ۵۰ درصدی بودیم که در دستور کار قرار گرفت. اتفاق و اقدامی که خوشبختانه موجب ایجاد امید هرچه بیشتر میان هنرمندان تئاتر و مدیران سالن‌ها و تماشاخانه‌های

تئاتری در کشور شد.

اما در نخستین روزهای بهار ۱۴۰۰ آغاز شیوع پیک پنجم کرونا (موسوم به گروه دلتا) و سرعت رشد، ابتلا و مرگ‌ومیر هم‌وطنانمان بار دیگر شاهد تعطیلی فعالیت‌های هنرمندان تئاتر و سالن‌های نمایشی بودیم. تا اینکه سرانجام با فروکش کردن موج پنجم شیوع کرونا، روی کار آمدن دولت سیزدهم، تلاش مسئولان این دولت برای تسریع روند واکسیناسیون و گام برداشتن جامعه به سمت ایمنی نسبی از ابتدای پاییز ۱۴۰۰ خورشیدی نه تنها شاهد نزولی شدن شیب ابتلا و مرگ‌ومیر میان هم‌وطنانمان بودیم که آرام‌آرام جامعه در سایه روند واکسیناسیون فراگیر به سمت ایمنی نسبی گام برمی‌داشت.

روند ادامه‌دار واکسیناسیون و استیلای آرامش نسبی در کشور باعث استمرار فعالیت‌های تئاتری و باز بودن در سالن‌ها و تماشاخانه‌های نمایشی به روی مخاطبان از ابتدای پاییز ۱۴۰۰ را با خود به‌عنوان ارمغانی بزرگ به‌همراه داشت.

در ادامه این روند بار دیگر شاهد مطالبه هنرمندان تئاتر مبنی بر کاهش محدودیت‌های کنونی تئاتر برای استفاده کردن از ظرفیت صددرصدی سالن‌های نمایشی در سایه آرامش و ایمنی نسبی جامعه بودیم. اتفاقی که در بسیاری از گروه مشاغل ۲ پیش از این افتاده بود اما هنوز در حوزه هنرهای نمایشی و میزبانی تالارها و تماشاخانه‌ها شاهد وجود برخی از محدودیت‌ها مانند استفاده کردن از ظرفیت محدود سالن‌ها در میزبانی از مخاطبان بودیم.

بازتاب این مطالبه در قالب فضای رسانه‌ای ما را بر آن داشت تا با قادر آشنا مدیرکل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره رایزنی این نهاد مدیریتی با مسئولان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و ستاد ملی مقابله با کرونا برای برداشتن محدودیت‌ها و استفاده از ظرفیت صددرصدی تماشاخانه‌ها و سالن‌های تئاتری و اقداماتی که تا به امروز صورت گرفته به گفت‌وگو بپردازیم.

قادر آشنا در گفت‌وگو با ایرنا با اشاره به آن که از آغاز شیوع ویروس کرونا در کشور همانند دیگر نقاط جهان در حوزه فعالیت تالارها، سالن‌ها و تماشاخانه‌های تئاتری بنا را بر استفاده از ظرفیت ۳۰ تا ۵۰ درصدی سالن‌ها برای رعایت هرچه بیشتر شیوه‌نامه‌های بهداشتی قرار دادیم گفت: خوشبختانه با روی کار آمدن دولت سیزدهم و عزم جدی دولت‌مردان در سایه تسریع روند واکسیناسیون شاهد گام برداشتن کشور به سمت ایمنی نسبی هستیم.

وی ادامه داد: همین مساله باعث شده طی یکی دو هفته اخیر تلاش‌هایی را برای استفاده از ظرفیت صددرصدی سالن‌های تئاتری مانند دوران پیش از کرونا با حذف محدودیت‌های کرونایز مدنظر قرار دهیم. رایزنی‌های ابتدایی در این شاخه در حوزه مدیریت کلان تئاتر صورت گرفته است.

گفت‌وگو با داوران سی‌ویکمین دوره جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی که امروز به پایان می‌رسد

گام روبه جلو برای درخشش در «فجر»

شکیبا افخمی‌راد

سی‌ویکمین دوره جشنواره تئاتر خراسان رضوی امروز با برگزاری مراسم اختتامیه در تربت حیدریه و معرفی برگزیدگان به کار خود پایان می‌دهد. جشنواره‌ای که به شکل غیرمتمرکز در ۶ شهر خراسان رضوی برگزار شد. در این دوره ۱۵ نمایش شامل ۱۷ اجرا و مشهد و ۸ تئاتر از دیگر شهرستان‌های استان از میان ۱۳۵ اثر رسیده به دبیرخانه به بخش مسابقه اصلی راه پیدا کرده بودند. علی‌عابدی، افشین خورشید باختری و مهدی نصیری گروه داوران امسال را تشکیل می‌دادند که در شهرستان‌های مختلف به تماشای آثار نشستند. این سه نفر در گفت‌وگو با شهرآرآ کیفیت آثار و چالش‌هایی که پیش روی اجراها بوده صحبت کرده‌اند که در ادامه می‌خوانید.

عکس: صفاغی - بهنگام تصویر

امید به آینده جوانان تئاتر مهدی نصیری، نمایش نامه نویس و کارگردان که در این دوره جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی جزو هیئت‌بارزینی هم بوده است پیش از این در گفت‌وگو با شهرآرآ کیفیت آثار رسیده به دبیرخانه را مطلوب خوانده بود. او درباره تفاوت کیفیت آثار با آنچه در این بینه دیده می‌گوید: تقریباً حدود سه هفته از زمانی که آثار راه یافته به جشنواره را اعلام کرده‌ایم تا زمان اجراها فاصله بود. در این مدت بسیاری از متقاضیان توانستند آثارشان را تقویت کنند و حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد نمایش‌ها نسبت به زمان بازبینی بهتر شده بود. البته بخشی از این اتفاق طبیعی است چون دکور کامل شده بود و گروه‌ها هم فرصت تمرین بیشتری داشتند. اما علاوه بر این موارد، تغییرات دیگری در بعضی از آثار ایجاد شده بود که آن‌ها را بهتر و قوی‌تر کرده بود. البته شاید یک یا دو اجرا هم به دلیل تغییرات زیاد کمی لطمه خورده بود. او با اشاره به تنوع آثار در سبک و موضوع یادآور می‌شود: تنوع کارها بسیار زیاد بود. ما هم کار مذهبی داشتیم هم اجتماعی، اقتصادی و آیینی و سنتی. خوشبختانه استان خراسان جزو استان‌هایی است که هنرمندان تئاتر خیلی خوبی دارد که با استان‌های دیگر مقایسه شدن نیستند. همین موضوع نیز خودش باعث تنوع آثار می‌شود. نصیری، درباره پوست اندازی تئاتر در خراسان رضوی و دیگر استان‌ها نیز می‌گوید: این دو سال تعطیلی و توقف بسیاری از کار کردن منصرف کرد اما گروهی از افراد جدید با انرژی و انگیزه بیشتری مشغول به فعالیت شدند. در جشنواره استان خراسان رضوی هم جوانانی حضور داشتند که احتمالاً در آینده به چهره‌های شاخص تئاتر مشهد تبدیل می‌شوند و حتی بعضی از آن‌ها قابلیت این را دارند که در کشور مطرح شوند. او همچنین بیان می‌کند: من آثار ۳۱ استان را بیشتر ندیدم و نمی‌دانم کارهای بقیه استان‌ها به چه صورت است ولی با توجه به تجربه این چند ساله و کارهایی که این چند روز دیدم فکر می‌کنم حمایت‌های نامندوبان استاز خراسان رضوی در جشنواره تئاتر فجر خواهیم داشت.

تمام این مسائل همین که امروز تئاتر اجرا می‌شود اتفاق خوبی است. او همچنین تأکید می‌کند: همیشه از تئاتر خراسان رضوی توقع وجود دارد. چون اینجا خاستگاه و جایگاه بزرگان تئاتر کشور است. اما باید نظر گرفتن شرایط فعلی نمی‌توان از آثار جشنواره انتظار کیفیت صد درصدی داشت. به گفته باختری آموزش همچنان حلقه گمشده تئاتر ما چه در مشهد و چه شهرهای دیگر است و تداوم و پیوستگی اجراها نیز لازم است. باختری تأکید می‌کند: جشنواره باید برآیند و حاصل فعالیت تئاتر در طول سال باشد. نه هدف برای تولید یک تئاتر. نگاه به تئاتر نیز باید نگاهی کلی باشد ما باید صبر کنیم، هزینه کنیم، وقت بگذاریم تا هر کس جایگاه خودش را در این عرصه پیدا کند. او درباره کمک برگزاری جشنواره‌های استانی و تئاتر فجر نیز تصریح می‌کند: هر جا به هر بهانه‌ای تئاتری اجرا و چراغ تماشاخانه‌ای روشن شود خوب است. البته اینکه هر نمایشی هم روی صحنه برود خوب نیست و باید کیفیت اثر و داشتن فکر و مهارت هم در نظر گرفته شود.

اجرا بروند، حالا با اضافه شدن کرونا همان‌ها هم دیگر روی صحنه نرفته‌اند. باختری تصریح می‌کند: بسیاری از اهالی تئاتر شغل دیگری ندارند و کارشان فقط اجرا روی صحنه است با این حال کسی دست این افراد انگرفته و کمکی به آن‌ها نشده است. در حالی که امور فرهنگی و هنری جزو مسائلی هستند که بخشی از روحیات جامعه را تشکیل می‌دهند. ما باید این نیروها را حفظ و به آن‌ها کمک کنیم تا بتوانند کار کنند. او همچنین یادآور می‌شود: متأسفانه اهالی تئاتر خیلی مواقع دیده نشده‌اند و نامی از آن‌ها برده نشده است. انگار اصلاً وجود ندارند. باختری درباره ضرورت برنامه‌ریزی برای بازگشایی‌های مجدد سال‌های نمایش نیز بیان می‌کند: با توجه به همه‌گیری کرونا ما باید امکانات و شرایط سالن‌ها را تغییر دهیم. از این نظر که تجهیزات بهتری در سالن‌ها قرار دهیم، تهویه مناسب در نظر بگیریم و شرایط سخت‌افزاری را بهبود ببخشیم. من در تمامی این اجراها نگران حال بازیگران بودم که بدون ماسک نمایش اجرا می‌کردند. به گفته این کارگردان با وجود

نظر من تئاتر شهرستان رشد چشمگیری داشته است و نمایش‌هایی که ما دیدیم فکر روشنی را نشان می‌دهند. خراسان رضوی، خاستگاه بزرگان تئاتر کشور افشین خورشید باختری، نویسنده، پژوهشگر و منتقد تئاتر که سابقه بازی در آثار تصویری چون «طعم گیلان»، «وقتی همه خوابیم»، «گاهی به پشت سرت نگاه کن» و «گاو صندوق» را دارد بر این باور است که برای ارزیابی کیفیت آثار باید به شرایط موجود و آنچه کاشته‌ایم نگاه کنیم. او یادآور می‌شود: مادر شرایط بازگشایی دوباره سالن‌های نمایش بعد از دو سال همه‌گیری کرونا قرار داریم، دو سالی که به همه هنرمندان به ویژه اهالی تئاتر سخت گذشته است. در این بین جریان‌های حمایتی و بازدارنده از آسیب به معنای واقعی دیده نشده است. این هنرمند که حمایت‌ها شامل چند بخش می‌داند در جه اول به ضرورت حمایت مالی از اهالی تئاتر اشاره می‌کند و می‌گوید: در شرایط عادی تئاتر ما گروه‌های متقاضی زیادی داشتیم که تنها تعدادی از آن‌ها می‌توانستند بر حسب امکانات و شرایط

رشد چشمگیر تئاتر شهرستان‌ها علی‌عابدی کارگردان تئاتر با اشاره به وقته دو ساله ایجاد شده در اجراهای عمومی می‌گوید: دوری اهالی هنرهای نمایشی از فضای تمرین و اجرا در این دو سال نه تنها بر روی تئاتر خراسان بلکه بر روی تئاتر تمام کشور تأثیر گذاشته است و متأسفانه کرونا باعث یک عقب‌گرد تاریخی در تئاتر شد. به نظر او، سطح کارهایی که در دو سال گذشته و پیش از کرونا اجرامی شده خیلی بهتر از نمایش‌های این روزها بوده است. با این حال عابدی تأکید می‌کند: در میان آثاری که در جشنواره تئاتر خراسان رضوی اجرا شده، نمایش‌هایی را دیدیم که هم قابلیت حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را دارند و هم از شاخصه‌های لازم برای موفقیت در اجرای عمومی برخوردارند. این اتفاق هم نشان دهنده تلاش اهالی تئاتر است که با وجود محدودیت‌ها همچنان فعال هستند و چراغ تئاتر را روشن نگه داشته‌اند. عابدی، با اشاره به حضور ۷ نمایش از مشهد و ۸ نمایش از دیگر شهرستان‌های استان در جشنواره یادآور می‌شود: به

رونمایی از پوستر پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند

زمین سرخ است» به کارگردانی احمد مسافری، «پرواز به تاریکی» بسه کارگردانی فرید ندایی فر و وفارشسیدی، «نیمه های راه» به کارگردانی علی واسکوت و عقیل محسنای، «گودواز شط می آید» به کارگردانی مرجان بنی سعید، «زامبی» به کارگردانی علی عباسیه و شهرام پورعسگر، «فصلی برای شکستن استخوان ها» به کارگردانی بزمان مهراپ پور و «لف» به کارگردانی رضا چوپان؛ هشت اثری هستند که موفق به حضور در پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند شده و به رقابت می پردازند

شایان ذکر است دبیر پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند امیرحسین افتخار پذیرایی و دبیر اجرایی حمید بقایی هستند

رضامردانی در توضیح آثار رسیده دبیر خانه پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند، افزود: ۲۶ اثر در مجموع به دبیر خانه جشنواره راه سال شد که از این تعداد ۱۸ اثر به مرحله بازبینی رسید و پس از بررسی کمی و کیفی توسط داوران این بخش که متشکل از طیبیه نیک آزاد، عبدالرضا نصاری و فواد رایچی بود، در نهایت ۸ اثر برای حضور در جشنواره انتخاب شدند

مردانی تصریح کرد: این جشنواره از هشتم تا یازدهم آذرماه در منطقه آزاد اروند برپاست و آثار نمایشی توسط داوران تراز اول ملی؛ آقایان سعیداسدی، فرهاد قائمیان و حسن عابدی ارزیابی خواهند شد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی منطقه آزاد اروند، خاطر نشان کرد: نمایش های «موسی پیامبر» به کارگردانی زینب حقیقت، «

آئین رونمایی از پوستر پنجمین جشنواره تئاتر استانی منطقه آزاد اروند در سالن تئاتر شهر آبادان عصر امروز میزبان آیین رونمایی از پوستر پنجمین تئاتر استانی منطقه آزاد اروند بود که با حضور مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی، مدیر توسعه فرهنگی هنری، مدیر توسعه ورزشی و اجتماعی منطقه آزاد اروند و جمعی از دیگر مسئولین شهری و هنرمندان عرصه های مختلف، برگزار شد

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی منطقه آزاد اروند، در این مراسم ضمن اشاره به تجربه سال گذشته جشنواره در شرایط سخت کرونایی و محدودیت های اعمال شده، گفت: خوشبختانه امسال با کم تر شدن همه گیری ویروس کرونا، تلاش خواهیم کرد جشنواره در فضایی صمیمی و پر نشاط برگزار شود

نصرت‌اله کریمی؛ از دستیاری دسیکا تا راه‌اندازی رشته عروسک‌گردانی

فیلم سینمایی روی آورد. بیشتر شهرت وی به دلیل بازی در سریال دایی جان ناپلئون در نقش «آقاجان» و نیز آثار سینمایی است که با سه عنوان نویسنده، کارگردان و بازیگر در آن‌ها حضور داشته است. پیش از انقلاب ۶۰ تندیس ساخته بود، ولی پس از انقلاب که فرصت بیشتری داشت ۵۰۰ تندیس و صورتک ساخت و ده نمایشگاه برای آن‌ها برگزار کرد. در کنار این کارها به پرورش کاکتوس، به‌صورت تجاری، پرداخت و همچنین فیلم‌نامه برخی از آثار پیشین خود، مانند درشکه‌چی را منتشر کرد. مراسم بزرگداشت از وی در سال ۱۳۸۶ در خانه هنرمندان ایران برگزار شد. کریمی دست‌کم سه فیلم مستند ساخت. «صورتک‌ها» محصول ۱۳۷۳ با کارگردانی ناصر زراعتی، دومین فیلم با نام «سیاه سبز سفید» محصول ۱۳۸۳ با کارگردانی مهرداد شیخان و سومین فیلم محصول ۱۳۸۴ با کارگردانی علا محسنی است. نصرت‌اله کریمی در ۱۲ آذر ۱۳۹۸ و در ۹۵ سالگی درگذشت و در قطعه هنرمندان به خاک سپرده شد.

نصرت کریمی تحصیلاتش را در هنرستان صنعتی و هنرستان هنرپیشگی گذراند و سپس به یادگیری در زمینه هنرهای نمایشی، چهره‌پردازی و طراحی صحنه، در تنها آموزشگاه تئاتر تهران پرداخت. مهم‌ترین استاد و راهنمای او در آن سال‌ها، عبدالحسین نوشین، بنیان‌گذار تئاتر مدرن ایران بود. کریمی از سال ۱۳۱۹ به بعد به‌عنوان بازیگر، چهره‌پرداز و طراح صحنه در تماشاخانه‌های مختلف تهران به کار پرداخت. در سال ۱۳۲۳ به گروه تئاتر نوشین پیوست و تا سال ۱۳۳۱ همچنان در این گروه عضویت داشت و در نمایشنامه‌های گوناگونی از جمله «دختر شکلات فروش» و «وژنی گرانده» به ایفای نقش پرداخت. در سال ۱۳۳۹ پس از ازدواج، به‌اتفاق همسرش برای تکمیل تحصیلات خود به ایتالیا رفت و آنجا با کمک سفیر ایران، دستیار سوم ویتوریو دسیکا شد. پس از آن برای آموختن عروسک‌گردانی به پراگ رفت و پس از گذراندن دوره پنج‌ساله رشته کارگردانی سینما و تلویزیون، یک سال نیز دوره فنی فیلم‌های عروسکی را گذراند و با مدرک کارشناسی ارشد فارغ‌التحصیل شد. پس از چند سال کار تئاتر و دوبله فیلم‌های خارجی، به همراه حسین سرشار و فهیمه راستکار در اردیبهشت ۱۳۴۳ به ایران بازگشت و رشته عروسک‌گردانی را در دانشکده هنرهای دراماتیک دانشگاه تهران بنیان نهاد و در همان سال به دعوت وزارت فرهنگ و هنر مسئولیت کارگاه نقاشی متحرک «پویانمایی» را به‌عهده گرفت و در آنجا فیلم‌های زیاد پویانمایی و عروسکی ساخت که در بایگانی وزارت ارشاد موجود هستند. این فیلم‌ها «دل موش پوست پلنگ» نخستین فیلم عروسکی ایران «شکار ماه» «باباکرم» «تعصب» «سلسله‌مراتب» «خروس بی‌محل» «آدم شاخ‌درمبار» «پیدایش آتش» و «آقای شساک» هستند. از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۴۸ نیز با ساخت مجموعه تلویزیونی در تلویزیون مشغول به کار بود و بعد به ساخت

«نادر نادرپور» طراح، دراماتورژ و کارگردان تئاتر در گفتگو با «هنرمند»

نمایش «بودای بزرگ کمکشان کن» از اهداف نافر جام تفکر کمونیستی می گوید

کن» نقش داشتند به ترتیب: نویسنده: آلکسی کارانتسوف، طراح، دراماتورژ و کارگردان: نادر نادرپور، بازیگران: (به ترتیب حضور) علی حق شناس، بابک قادری، افشین غیاتی، حسین کرمی، امیررضا عبادتی فرد، پرستو علی نسب، علی روزگار، درسا پورقاسمی، محمد زینعلیان، حسن معصوم نژاد، شیمیا خوش اقبال، فیاض گلستانی، رامتین سلیمانی، مهسا اسماعیلی، پرنیا کنجی، سهیل قسیمی، آرمین احمدوند، حمید عباسی، صابر خرم بخت، رویا محمدی، ماهان خاتمی، آیسودا نجفی، نادر نادرپور، دستیار کارگردان: لاله ابید، منشی صحنه: الهام اشرفزاده (بهرام)، انتخاب موسیقی: نادر نادرپور، طراح لباس: مهرناز عباسی، طراح گریم: فاطمه امینه، مجری گریم: یاسمین خطاط، ماهان خاتمی، طراح نور: نادر نادرپور، طراح پوستر و طراح تیزر: فرید ترابی، کیان راد (فرهان)، مدیر رسانه: پیام احمدی کاشانی، عکاسان: پیام احمدی کاشانی، فرزاد جمشیددانا، هیوا صفری، مدیر روابط عمومی: فریبا جدیدی و مدیر تبلیغات مجازی: فرشته سهی. این نمایش از مورخه ۲۷ آبان لغایت ۱۸ آذرماه ۱۴۰۰ در تماشاخانه اهورا به روی پرده می‌رود. علاقمندان می‌توانند از طریق سایت تیسوال و یا به صورت حضوری به نشانی: میدان هفت تیر، ابتدای خیابان مفتح جنوبی، بین کوچه تور و همراه، مجتمع هنری عرفان (تیتان) بلیت تهیه نمایند.

ادامه افزود: در زمان حال حاضر نمایش را به روی صحنه بردن اصلا مشکل نیست بلکه از نظر من نعمت است و من بعنوان یک کارگردان، بازیگر، مدرس و تماشاخانه دار از اینکه مجدداً بعد از دوران سیاه کرونا تئاتر داریم، خوشحال هستم، به هر حال تولید تئاتر مسائل و مشکلات خود را دارد، اما من قوانین تئاتر را در سرزمین خود پذیرفته ام و به قطع می‌گویم در سرزمین ایران آزادی وجود دارد و ما می‌توانیم با تئاتر حرف‌هایمان را بزنیم و در مخاطبان خودمان را در جریان تفکرات خودمان قرار بدهیم که از این بابت بسیار خورسندم. وی بر این اعتقاد است که حمایت دولتی از آثار هنری باعث رونق هنر و به خصوص هنر تئاتر که بسیار مهجور است، خواهد شد. نادر نادرپور در سال ۱۳۵۹ در اصفهان چشم به دنیا گشود و از کودکی علاقه بسیار زیادی به بازیگری داشت و پس از مهاجرت به تهران و با تلاش‌های بسیار و گذراندن دوره کارشناسی کارگردانی از دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد، توانست نقش‌های زیادی را بر عهده بگیرد و کارگردانی بسیاری از نمایش‌ها را انجام دهد و در عرصه تئاتر بدرخشد. وی بعنوان بازیگر نقش اصلی مرد را در فیلم دم سرو به کارگردانی عباس رزیمی نقش آفرینی کرد و اکنون بعنوان مدرس تئاتر، کارگردان و مدیر تماشاخانه اهورا می‌باشد. عواملی که در نمایش «بودای بزرگ کمکشان

پیام احمدی کاشانی

نادر نادرپور طراح، دراماتورژ و کارگردان نمایش «بودای بزرگ کمکشان کن» در مصاحبه ای با روزنامه «هنرمند» در خصوص موضوع نمایش «بودای بزرگ کمکشان کن» گفت: این نمایش داستان ورود یک عده تازه وارد است که به شهر آمده‌اند و می‌خواهند مردم را تحت سلطه خود بگیرند و بر آنها تسلط پیدا کنند و افکار کمونیستی خود را بر تربیت و پرورش آنان تحمیل کنند و به انسان‌هایی که آنها می‌خواهند، تبدیل شوند، اما اتفاق‌هایی که رخ می‌دهد باعث می‌شود که آنان به اهداف خودشان نرسند. وی در